

W tym miejscu należy wskazać, że wspomniane regulacje oraz tożsame przedmiotowo przepisy prawa dotyczące żołnierzy zawodowych stanowią wyjątek od powszechnej zasady wsparcia socjalnego „byłego pracownika-emeryta/rencisty” przez „pracodawcę”, określonej w ustawie z dnia 4 marca 1994 roku *o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych* (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 592 z późn. zm.).

Zgodnie z ww. ustawą, emeryt lub rencista będący byłym pracownikiem korzysta z funduszu socjalnego tworzony przez byłego pracodawcę pod warunkiem, że pracodawca jest zobowiązany do utworzenia takiego funduszu i przyznał mu prawo do korzystania ze świadczeń socjalnych wskazanych w wewnętrznym regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Ponadto, pracodawca powinien zatrudniać więcej niż 20 pracowników oraz prowadzić działalność w chwili, gdy były pracownik uzyskał status emeryta lub rencisty. Podział środków socjalnych następuje pomiędzy obecnych i byłych pracowników, będących emerytami lub rencistami.

Fundusz socjalny emerytów i rencistów służb mundurowych przeznaczony jest natomiast wyłącznie dla funkcjonariuszy zwolnionych ze służby, którzy nabyli prawo do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej oraz członków ich rodzin, którzy nabyli prawo do policyjnej renty rodzinnej.

W związku z powyższym należy podkreślić, że emeryci i renciści służb mundurowych, stanowią jedną z dwóch – obok żołnierzy zawodowych – grup społecznych, posiadającą fundusz socjalny utworzony i dedykowany w całości dla niej. Pomoc socjalna może zostać udzielona byłemu funkcjonariuszowi lub członkom jego rodziny w przypadku złożenia stosownego wniosku przez uprawnionego.

Odnosząc się szczegółowo do kwestii obniżenia wskaźnika odpisu na fundusz socjalny emerytów i rencistów służb mundurowych, pragnę uprzejmie wskazać, że w związku ze zmianą systemu orzecznictwa lekarskiego i wprowadzeniu dwóch grup niezdolności do służby, w projekcie założeń projektu ustawy o funkcjonowaniu komisji lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz o zmianie innych ustaw zostały przewidziane rozwiązania dotyczące prewencji i aktywizacji zawodowej oraz innych form pomocy dla funkcjonariuszy służb mundurowych.

Mając na względzie specyfikę pełnionej służby, w czasie której niejednokrotnie dochodzi do zagrożenia życia lub zdrowia bądź pogorszenia stanu zdrowia funkcjonariuszy, ustawodawca przewidział w ww. projekcie wprowadzenie skutecznych mechanizmów prewencji rentowej. Rehabilitacja lecznicza – prowadzona w ramach działań tejże prewencji – ma uchronić funkcjonariusza przed niezdolnością do służby oraz wpływać na bieżąco na stan jego zdrowia, bez dopuszczania do rozwinięcia się poważnych schorzeń. Za funkcjonariusza zagrożonego niezdolnością do służby uważa się w szczególności funkcjonariusza, który zgłasza się lub jest kierowany do komisji lekarskich w celu orzeczenia dalszej zdolności do służby.